

Onze Uitverkiezing en Predestinatie

Door Harry Ironside; <https://www.lighthouse Trailsresearch.com/blog/?p=33859>, 14-6-2021

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, inkorting, plaatjes en voetnoten door M.V.

NIEUW BOEKJE: *Onze Verkiezing en Predestinatie* door Harry Ironside is ons nieuwste Lighthouse Trails Boekje en maakt deel uit van onze [calvinistische en gereformeerde theologie serie](#)¹.

In Efeziërs 1:4-5 draagt de apostel Paulus onze gedachten terug naar de afgelopen eeuwigheid, opdat wij ons kunnen realiseren dat verlossing geheel van God is, helemaal niet van onszelf. Een oude hymne zegt het zo:

Het is niet dat ik
U gekozen heb, Want,
Heer, dat kon niet zijn,
Dit hart zou U nog steeds weigeren,
Maar U hebt Mij gekozen.
(Josiah Conder)

Het was God Zelf die onze redding in de afgelopen eeuwigheid tot doel stelde. Het is Jezus Christus die onze verlossing aan het kruis heeft volbracht toen de volheid van de tijd was gekomen. Het is God de Heilige Geest die ons veroordeelt en ons tot bekering en tot een reddende kennis van de genade van God brengt, zoals geopenbaard in Christus. We kunnen onszelf geen eer toeschrijven voor onze redding. Een jongetje werd gevraagd: “Heb je Jezus gevonden?” Hij keek op en zei: “Alstublieft, meneer, ik wist niet dat Hij verdwaald was; maar ik was dat wel, en Hij vond mij”. We hoefden niet naar Hem te zoeken, Hij zocht ons vanwege de liefde die vanaf de eeuwigheid in Zijn hart was.

“Omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft” (Efeziërs 1:4). Dit is natuurlijk de waarheid van de uitverkiezing. Keer op keer wordt over gelovigen gesproken als uitverkorenen, als kinderen die door God zijn gekozen. Hij heeft Zijn liefde op ons gezet in de afgelopen eeuwigheid. Dit stoort mensen soms, en toch, hoe kan het ook anders? God die oneindig is in wijsheid, wilde dat Hij een volk zou hebben dat tot in alle eeuwigheid tot lof en glorie van Zijn genade zou zijn. Hij keek door de eeuwen heen neer en zag ons als degenen voor wie Hij Zijn Zoon zou geven om de heerlijkheid van de Heer Jezus Christus te verheerlijken. Het is prachtig om te zien hoe nauw de vreugde van Christus en onze verlossing met elkaar verbonden zijn.

Merk op, dat het God is die de verlossing op deze manier bedoelt; het is God die van plan is. Het is God die ons in Christus koos vóór de grondlegging van de wereld. Merk op, het is niet dat Hij de kerk als zodanig koos, maar hij koos ieder individu dat lid zou zijn van die kerk, om voor eeuwig één te zijn met Christus. Je zegt: “Dat begrijp ik niet”. Ik ook niet. Telkens als ik een onderwerp als Gods uitverkoren genade en voorbestemde [= gepredestineerde] liefde beschouw, herinner ik mezelf eraan dat het Woord zegt: “Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. 9 Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten” (Jesaja 55:8-9). Maar het kan ons een beetje helpen als we predestinatie overwegen, afgezien van de kwestie van de val van de mens. Voordat de wereld werd gemaakt, voordat de zonde kwam, koos God ons in Christus om voor eeuwig bij Zijn Zoon te zijn. Het feit dat de zonde binnenkwam, veranderde Gods doel niet. Hij zal het nog steeds uitvoeren ondanks alles wat Satan heeft gedaan om Zijn schepping te vernietigen.

De doctrine van de uitverkiezing is op volgende manier in beeld gebracht:

¹ https://www.lighthouse Trails.com/2531-calvinismreformed-theology?orderby=date_add&orderway=desc&orderway=desc

Hier is een grote verscheidenheid aan mensen die zich haasten over de brede weg met hun gedachten gericht op hun zonden, en één persoon vestigt zijn aandacht op een deur - de ingang naar de smalle weg die leidt naar het eeuwige leven. Bij deze deur staat duidelijk de tekst: “Wie wil, laat hij komen”. Elke mens is uitgenodigd, niemand hoeft te aarzelen. Sommigen zullen zeggen: “Wel, ik ben misschien niet van de uitverkorenen, en dus zou het nutteloos voor mij zijn om te proberen te komen, want de deur zal voor mij niet opengaan”. Maar Gods uitnodiging is absoluut oprecht: het is gericht aan ieder mens: **“Laat hij die wil, het water des levens nemen, voor niets”** (Openbaring 22:17). Als de mensen weigeren te komen, als ze hun eigen goddeloze weg naar de afgrond vervolgen, wie kunnen ze dan de schuld geven van hun eeuwige oordeel? De boodschapper richtte zich tot allen; de oproep komt tot iedereen; de deur kon door allen worden binnengegaan, maar velen weigeren te komen en dus zullen zij in hun zonden vergaan. Zulke mensen kunnen God nooit de schuld geven van hun eeuwige verwoesting. De deur stond open, de uitnodiging werd gegeven, maar ze weigerden. God zegt tot hen bedroefd: **“En toch wilt u niet tot Mij komen opdat u leven hebt”** (Johannes 5:40). Maar als de uitnodiging wordt verlengd, stopt elke minuut of twee iemand en vraagt: “Wat is dat?” “De weg naar het leven”, is het antwoord. “Ah, ik hoop dat ik de weg naar het leven mocht vinden! Ik heb geen voldoening gevonden in deze oude wereld. Ik zou graag willen weten hoe ik vrij kan zijn van mijn zonde, hoe ik geschikt kan worden gemaakt voor de aanwezigheid van God”. Dan komt hij dichterbij en luistert, en de Geest van God drukt de boodschap op zijn hart en geweten. Als gevolg daarvan zegt hij: “Ik ga naar binnen: ik accepteer de uitnodiging; Ik zal die deur binnengaan”, en hij drukt zich een weg naar binnen en hij sluit de deur achter hem. Als hij zich omdraait, vindt hij aan de binnenkant van de deur de woorden: “Uitverkoren in Christus vóór de grondlegging van de wereld”. “Wat?” zegt hij, “had God Zijn hart op mij gericht voordat de wereld ooit tot stand kwam?” Ja, maar hij kon er niet achter komen, tot hij binnen was.

Zie je, je kunt de deur voorbijgaan als je wilt, je kunt de liefde van God onder je voeten vertrappen, je kunt Zijn genade verachten als je vastbesloten bent om het te doen, maar je zult naar de afgrond gaan, en je zult verantwoordelijk zijn voor je eigen ondergang.

Er bestaat in het Woord van God niet zoiets als voorbestemming of predestinatie voor eeuwige veroordeling. Als mensen verloren gaan, zijn ze verloren omdat zij niet tot Christus komen. Wanneer mensen tot Christus komen, leren ze het wonderlijke geheim dat God hen allemaal van de eeuwigheid heeft voorgekend en dat Hij het had geregeld vóór de grondlegging der wereld, dat zij de glorie van Zijn Zoon zouden delen doorheen eindeloze eeuwen. D. L. Moody zei altijd op zijn schilderachtige manier toen mensen over het onderwerp van de uitverkiezing spraken: “hij die wil is de uitverkorene, en hij die niet wil, is de niet-uitverkorene”. En zo kun je het voor jezelf regelen, of je nu tot de uitverkorenen van God behoort of niet.

Toen hem werd gevraagd om de leer van de uitverkiezing uit te leggen, zei een broeder ooit: “Welnu, het is deze manier, de Heer stemde vóór mijn redding; de duivel stemde vóór mijn verdoemenis. Ik heb met de Heer gestemd en dus zijn we in de meerderheid gekomen”. De duivel zoekt mijn eeuwige verlies, en God zoekt mijn eeuwige zegen, en mijn hart zegt: “Ik zal het doen”. Ik weet dan dat ik tot degenen behoor die in Christus zijn uitverkoren vóór de grondlegging van de wereld. Laat me dit koppelen aan een andere Schriftplaats, 2 Thessalonicenzen 2:13:

“Maar wij moeten God altijd voor u danken, broeders, die geliefd bent door de Heere, dat God u van het begin verkoren heeft tot zaligheid, in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid”.

Daar heb je het doel van God in de afgelopen eeuwigheid. God heeft u vanaf het begin uitverkoren tot verlossing, en Hij voert Zijn doel uit door het werk van de Heilige Geest, opdat degene die de boodschap hoort, de waarheid gelooft.

Luister dan naar de apostel Petrus:

“Uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de Vader, door de heiliging van de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenkeling met het bloed van Jezus Christus: moge genade en vrede voor u vermeerderd worden”. (1 Petrus 1:2).

Daar heb je precies dezelfde volgorde. God de Vader heeft ons vanaf de eeuwigheid gekend (voorkennis), maar het was aan ons of we ons al dan niet aan Christus zouden overgeven. Toen we ons overgaven in de gehoorzaamheid van het geloof, namen we onze plaats in onder het besprenkelde bloed van Jezus en was onze redding voor eeuwig verzekerd. Mensen proberen soms de hele verantwoordelijkheid op God te leggen en zeggen: “Als God mij niet heeft gekozen, kan ik niet gered worden”. Als je op Christus wilt vertrouwen, mag je weten dat God je heeft uitverkoren.

U herinnert zich de treffende illustratie die de Geest van God Zelf ons gaf aan het einde van het boek Handelingen. Toen Paulus en zijn gezelschap op weg waren naar Rome, ontstond er een geweldige storm, en ze waren een deel van de lading aan het uitwerpen om het schip lichter te maken, maar uiteindelijk gaven ze het wanhopig op. En toen verscheen er een engel en sprak met Paulus, en Paulus riep de kapitein van het schip op en zei:

“Maar nu roep ik u ertoe op goede moed te hebben, want er zal geen verlies van iemands leven onder u zijn, maar alleen van het schip. ²³ Want deze nacht stond er bij mij een engel van God, van Wie ik ben en Die ik ook dien; ²⁴ die zei: Wees niet bevreesd, Paulus, u moet voor de keizer terechtstaan; en zie, God heeft u allen die met u varen, geschonken”. (Handelingen 27:22-24)

Er was Gods voorkennis. Iedereen in dat schip zou veilig worden binnengebracht, geen van hen zou verloren gaan. Maar even later merkte Paulus iets op onder de matrozen. Ze waren een bootje aan het klaarmaken en bereidden zich voor om het in zee te lanceren, er wat proviand in te doen en zich klaar te maken om het schip te verlaten. En Paulus zei tegen de kapitein: “Als zij niet in het schip blijven, kunt u niet gered worden” (Handelingen 27:31). Had hij hen niet reeds verteld dat er niemand zou omkomen? Dat was Gods kant; hun kant was om ‘in het schip te blijven’. Zij waren verantwoordelijk om te zien dat niemand het schip verliet. En dat geldt ook voor de leer van de uitverkiezing en de verantwoordelijkheid van de mens. Iedereen die gered is, zal in de hemel zijn omdat hij in Christus is uitverkoren vóór de grondlegging van de wereld [= Gods kant]; en toch zal elke mens die ooit gered is er zijn, want als schuldige zondaar stelt hij zijn persoonlijke vertrouwen in de Heer Jezus Christus [= de kant van de zondaar]. Je kunt zeggen: “Ik kan deze twee ideeën niet met elkaar verzoenen”. U hoeft dit niet te kunnen; geloof het en ga op weg en verheug u.

Kijk naar Efeziërs 1:4:

“Omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde”.

God, die iedereen die zijn vertrouwen op Christus zou stellen vooraf kende, verschaftte een middel om al onze zonde en ongerechtigheid af te betalen, zodat wij heilig en zonder schuld voor Hem konden worden gesteld. Dit heeft natuurlijk te maken met het werk van het Kruis. Verlossing was geen latere overweging van God. Het was allemaal voorzien toen Hij besloot om wezens tot bestaan te brengen die Hem vrijwillige liefde en dienstbaarheid konden geven.

Volgende vragen kunnen worden gesteld: “Waarom heeft God, die alle dingen weet, geen ras van mensen gemaakt dat tegen Hem niet gezondigd en Hem verworpen zou hebben, maar mensen die altijd zouden hebben gedaan wat juist was in Zijn ogen, en Hem altijd zouden hebben liefgehad en gehoorzaamd? Is God in zekere zin niet verantwoordelijk voor de zonde omdat Hij een schepsel schiep dat zwak genoeg was om te zondigen? Had Hij er niet een kunnen creëren dat zo sterk was dat hij niet gezondigd kon hebben?” Dat zou hij zeker gekund hebben. Hij had wezens kunnen maken die Hem niet in de steek hadden kunnen laten. Hij had de mensheid zo kunnen creëren dat ze

niet van het juiste pad had kunnen afwijken. Maar Gods vastberadenheid om een man of vrouw te creëren die ervoor kon kiezen om Hem trouwe gehoorzaamheid, liefdevolle dienstbaarheid en vrijwillige toewijding te geven, vereiste de schepping van mannen en vrouwen die zich van God konden afkeren als ze dat wilden en weigerden Hem te gehoorzamen als ze dat wilden. Anders zou er geen vrijheid zijn geweest in hun liefde, toewijding, eerbied en genegenheid. God was bereid om al het risico te nemen dat Hij nam om wezens in dit universum te hebben die Hem blijde en vrijhartige liefde en toewijding zouden geven. Dus toen de zonde kwam, werd de Heiland gegeven, en het zaad van de vrouw heeft de kop van de slang verbrijzeld. Nu, door het werk van Christus, kan God ons in Zijn heerlijke aanwezigheid stellen als heilig en zonder smet in Hem. Het is niet wat we van nature in onszelf zijn, maar wat we zijn in Christus Jezus.

Merk nu op in Efeziërs 1:5, we hebben een ander woord dat mensen verontrust: **“Hij heeft ons voorbestemd”**. Sommige vertalingen nemen de laatste twee woorden van vers 4, **“in de liefde”**, en zetten die aan het begin van vers 5: **“In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen van zijn wil”** (= NBG). Predestinatie is een manifestatie van de liefde van de Vader. Zoals het is dat God ons in genade koos, is het de Vader die ons voorbestemd heeft voor de aanneming of adoptie als kinderen. Nergens in de Bijbel zijn mensen ooit voorbestemd om naar de hel te gaan, en nergens zijn mensen gewoon voorbestemd om naar de hemel te gaan. Zoek het op en zie. We zijn in Christus uitverkoren om Zijn heerlijkheid voor eeuwig te delen, maar predestinatie is betreft altijd een speciale plaats van zegen.

In Romeinen 8:29 lezen we: **“Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders”**. Voorbestemd voor wat? Voorbestemd **“om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn”**. Zie je, predestinatie is niet dat God van eeuwigheid zegt: **“Deze mens gaat naar de hemel, en deze man naar de hel”**. Nee, maar predestinatie leert me dat wanneer ik in Christus heb geloofd en Hem als mijn Heiland heb vertrouwd, ik op gezag van God mag weten dat het voor altijd geregeld is dat ik op een dag precies zo moet worden als mijn Heiland. Het regelt de kwestie van de zekerheid van mijn redding. Wat mijn huidige onbevredigende ervaringen ook mogen zijn, op een dag zal ik helemaal gelijken op Degene die mij heeft verlost.

“Hij heeft ons voorbestemd om als Zijn kinderen aangenomen te worden, door Jezus Christus, in Zichzelf, overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil” (Efeziërs 1:5). Het woord **“aangenomen”** (of: geadopteerd) verbijstert sommigen. Zij zeggen: **“Betekent dit dat wij slechts geadopteerde kinderen zijn en niet echt in het gezin geboren zijn?”** Dit woord betekent letterlijk, de volledige aanneming als kinderen. We zouden dit vers zo kunnen lezen: **“Hij heeft ons voorbestemd tot kinderschap door Jezus Christus, in Zichzelf”**. Wij zijn namelijk door wedergeboorte in het gezin van God geboren en zo tot kinderen van God gemaakt. Wij hebben de Heilige Geest ontvangen, die de Geest van adoptie is, en God heeft ons gemarkeerd als degenen die alles voor eeuwig met de Zoon zullen delen. Wij zijn geadopteerde en wedergeboren kinderen.

Deze waarheid van uitverkiezing, voorbestemming en van kindschap benadrukt de kostbaarheid van onze Heer Jezus Christus! Zeg keer op keer tegen je ziel met je hele wezen dat er vurig naar verlangt: **“Heer Jezus, ik heb het allemaal aan U te danken”**.

Deze zegen voor tijd en eeuwigheid hebben wij aan Hem te danken. Wordt die zegen ons gegeven volgens ons begrip of de kracht van ons geloof, of onze toewijding? Helemaal niet! Wat dan?

“overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil”. U weet dat sommige mensen bang zijn voor de wil van God, maar het is de wil van God dat u en ik die ons vertrouwen op de Heer Jezus stellen, zouden delen in de heerlijkheid van de Heiland voor alle eeuwigheid. En door Zijn wil stap voor stap aan ons te openbaren, wil Hij dat wij steeds meer aan Hem gelijkvormig worden terwijl we hier op aarde zijn. Om vanuit het hart te kunnen zeggen: **“Ik verwelkom Uw zoete wil, o God”**. De grootste fout die een christen kan maken is om zijn eigen wil in de plaats te stellen van de wil van God. Denk eraan, het is de wil van God dat elke uitverkorene uiteindelijk bij Christus zou zijn en voor altijd zoals Christus zou moeten zijn.

Als je nog steeds niet gered bent, is het de meest angstaanjagende fout die je ooit kunt maken, te veronderstellen dat, als je jezelf overgeeft aan de wil van God, het je vrede, geluk en vreugde zou wegnemen. De enige echte vrede, het enige echte geluk, de enige echte vreugde voor geschapen

wezens is te vinden in het volgen van de wil van God. Zijn wil plande onze verlossing; Zijn wil plande onze redding; en Zijn wil beveiligd onze plaats in de heerlijkheid voor alle eeuwigheid.

Enkele belangrijke vragen beantwoord

1. “Maar wat als ik niet een van de uitverkorenen ben?”

Dat kun je gemakkelijk zelf regelen. Zonder te proberen je te verdiepen in de mysteries van de goddelijke decreten en de goddelijke voorkennis, volstaat het om te zeggen dat allen die door Zijn Zoon tot God komen, uitverkoren zijn. Onze Heer maakt dit heel duidelijk in Johannes 6:37. Hij zegt:

“Alles wat de Vader Mij geeft, zal tot Mij komen; en wie tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen”.

Blijf nu niet te lang hangen in de eerste helft van het vers. Wees duidelijk over de tweede helft, want daar ligt jouw verantwoordelijkheid. Ben je naar Jezus gekomen? Als dat zo is, dan heb je Zijn gezworen woord dat Hij je niet zal verstoten. Het feit dat je komt bewijst dat de Vader je aan Christus heeft gegeven. Zo kunt u er zeker van zijn dat u tot het glorieuze gezelschap van de uitverkorenen behoort. Dit is wat de Schrift leert:

“Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat **ieder** die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft”. (Johannes 3:16)

De uitnodiging is voor iedereen:

“De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat **allen tot bekering komen**”. (2 Petrus 3:9)

Degenen die deze uitnodiging accepteren, zijn de uitverkorenen. Denk eraan, ons is nooit verteld dat Christus stierf voor de uitverkorenen. Maar wat staat er in het Woord? “Want toen wij nog **krachteloos waren, is Christus op de bestemde tijd voor goddelozen gestorven**” (Romeinen 5:6). Ben je goddeloos? Toen stierf Hij voor jou. Dien je claim in en ga in vrede. Mediteer over de verklaring van de Heilige Geest door de apostel Paulus:

“Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaars zalig te maken, van wie ik de voornaamste ben”. (1 Timotheüs 1:15)

Nergens wordt ons verteld dat Christus kwam om de uitverkorenen te redden. De term “zondaars” is allesomvattend, want “allen hebben gezondigd en komen tekort aan de heerlijkheid van God”. *Weet je zeker dat je een zondaar bent? Dan weet je zeker dat er redding voor je is.* Oefen jezelf niet in zaken die te hoog voor je zijn. Wees eenvoudig genoeg om God op Zijn Woord te nemen.

2. “Soms ben ik bang dat ik voorbestemd ben om veroemd te worden; zo ja, dan kan ik niets doen om mijn verschrikkelijke toestand te veranderen”

Niemand was ooit voorbestemd om veroemd te worden. Predestinatie is een kostbare waarheid van onschatbare waarde en troost wanneer deze terecht wordt begrepen. Wil je je niet tot je Bijbel wenden en voor jezelf lezen in de enige twee hoofdstukken waarin dit woord “predestinatie / voorbestemming” of “gepredestineerd / voorbestemd” wordt gevonden? De eerste is Romeinen 8:29-30:

“Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook **van tevoren toe bestemd** om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders. ³⁰En hen die Hij er **van tevoren toe bestemd** heeft, die heeft Hij ook geroepen, en hen die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd, en hen die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt”.

Het andere hoofdstuk is Efeziërs 1. In vers 5 lezen we:

“Hij heeft ons **voorbestemd** om als Zijn kinderen aangenomen te worden, door Jezus Christus, in Zichzelf, overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil”.

En in vers 11 staat:

“In Hem zijn wij ook een erfdeel geworden, wij, die daartoe **voorbested** waren, naar het voornemen van Hem Die alle dingen werkt overeenkomstig de raad van Zijn wil”.

U zult merken dat er in deze vier verzen geen verwijzing is naar de hemel of de hel, maar uiteindelijk naar de gelijkvormigheid aan het beeld van Christus. Nergens wordt ons in de Schrift verteld dat God de ene mens voorbestemd had om gered te worden en de andere om verloren te gaan. Mensen moeten voor eeuwig gered worden of verloren gaan vanwege hun houding ten opzichte van de Heer Jezus Christus:

“Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven, maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem”. (Johannes 3:36)

Predestinatie betekent dat op een dag alle verlost en net zoals de Heer Jezus zullen worden! Is dit niet kostbaar?

3. “Ik probeer te geloven, maar ik heb geen zekerheid van redding”

Wie proberen te geloven? Zou je durven spreken van proberen te geloven in Degene die niet kan liegen? Is dit niet om God in Zijn gezicht te beledigen? Stel dat een goede vriend van je een verhaal vertelt dat hij als een feit verklaart, zou je dan tegen hem zeggen: “Ik zal proberen je te geloven”? Zou dit niet erop neerkomen dat je verklaart dat je hem helemaal niet gelooft? Spreek dan niet, smeed ik u, over het trachten te geloven wanneer God Zijn eigen getuigenis over Zijn Zoon heeft gegeven en heeft beloofd eeuwig leven te geven aan allen die Hem vertrouwen.

Of je gelooft Hem, of je gelooft Hem niet. Als je Hem niet gelooft, dan maak je Hem praktisch tot leugenaar. Als je dit tot nu toe gedaan hebben, zal je dan niet onmiddellijk naar Hem toegaan en deze grote goddeloosheid belijden, waaraan jij je schuldig hebt gemaakt, en Hem zeggen dat je voortaan in eenvoudig geloof op Zijn Woord zult rusten? Het is geen kwestie van gevoel of emotie, maar van “God geloven en geen vragen te stellen”.

4. “Maar de Bijbel zegt dat geloof de gave van God is en dat alle mensen geen geloof hebben; misschien is het niet de wil van God om mij het reddende geloof te geven”

Geloof is de gave van God, in deze zin dat alleen door Zijn Woord het geloof ontvangen wordt. “Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God” (Romeinen 10:17). Alle mensen mogen geloven als ze willen, maar helaas weigeren velen het Woord van God te horen, zodat ze in hun ongeloof achterblijven. De Heilige Geest biedt het Woord aan, maar men kan zijn genadige invloed weerstaan. Aan de andere kant kan men naar het Woord luisteren en het geloven. Dat is geloof. Het is Gods gave; het is waar omdat het door Zijn Woord wordt gegeven.

5. “Maar moet ik het geloof niet vasthouden tot het eind als ik uiteindelijk gered zou worden?”

Mag ik, zonder oneerbiedigheid, een Bijbelverhaal omwerken? Als het verslag van Noach en de zondvloed ongeveer zoals volgt zou gaan, wat zou je er dan van vinden? Stel dat God na de voltooiing van de ark tot Noach zei: “Pak nu acht grote ijzeren spijkers en drijf ze in de zijkant van de ark”. En Noach nam de spijkers en deed wat hem gevraagd werd. Toen kwam het woord tot hem: “Kom, gij en heel uw huis en houd u aan deze spijkers vast”. En Noach en zijn vrouw, en de drie zonen en hun vrouwen hielden elk een spijker vast, en de regen daalde neer en de zondvloed kwam, en toen de ark op het water werd gedragen, werden hun spieren zo zwaar mogelijk gespannen toen zij zich aan de spijkers vastklampten. Stel je voor dat God tegen hen zegt: “Als je volhoudt tot de zondvloed voorbij is, zal je gered worden!” Kan je zelfs maar aan zoiets denken om hen veilig doorheen de vloed te loodsen?

Maar o, hoe anders is het eenvoudige Bijbelverhaal:

“Daarna zei de HEERE tegen Noach: Ga in de ark, u en heel uw gezin”. (Genesis 7:1)

Ah, dat is iets heel anders dan vasthouden en volhouden! In de ark waren ze veilig terwijl de ark de storm verdroeg. En elke gelovige in Christus is zo veilig als God hem kan maken. Kijk dan weg van alle zelfinspanning en vertrouw Hem alleen. Rust uit in de Ark [= beeld van Christus] en verheug je

in Gods grote redding. En vergeet niet dat het Christus is die je vasthoudt, niet jij die Hem vasthoudt. Hij heeft gezegd: “Ik zal u beslist niet loslaten en Ik zal u beslist niet verlaten” (Hebreeën 13:5)” en:

“Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon, hoeveel te meer zullen wij behouden worden door Zijn leven, omdat wij verzoend zijn”. (Romeinen 5:10)

Hij die voor u gestorven is, leeft nu aan Gods rechterhand om u te behouden, en de Vader ziet u in Hem. “Hij heeft ons begenadigd in de Geliefde” (Efeziërs 1:6). Kan er iets zekerder zijn?

6. “Hoef ik niet op Gods tijd te wachten? Ik kan er niets aan doen totdat Hij klaar is om mij te redden”

Maar Gods tijd is **nu**. Hij zegt duidelijk: “Zie, **nu** is het de tijd van het welbehagen, zie, **nu** is het de dag van het heil!” (2 Korintiërs 6:2). Je hoeft geen moment meer te wachten. Hij zal nooit méér bereid zijn om je te redden dan Hij is op het moment dat je deze woorden leest, en je zult nooit geschikter zijn om tot Hem te komen dan op dit moment. Elke dag dat je wacht, voeg je toe aan de verschrikkelijke lijst van je zonden. Elk uur dat je Hem blijft afwijzen, vergroot je je schuld door te weigeren Zijn gezegende Zoon te ontvangen. Elk moment dat je bij Hem uit de buurt blijft, zondig je tegen Zijn liefde. *Waarom niet je huidige slechte verslag afsluiten* door je nu voor Hem neer te buigen en je nood te bekennen, en de gave van God te aanvaarden, die het eeuwige leven is?

7. “Maar hoe kan ik er zeker van zijn dat mijn geloof sterk genoeg is om mijn ziel te redden?”

Het is niet het geloof dat de ziel redt. Het is Degene die God als het voorwerp van het geloof heeft verklaard. Het is waar dat we instrumenteel gerechtvaardigd worden door geloof, maar eigenlijk worden we gerechtvaardigd door Zijn bloed. Het zwakste geloof in Jezus redt. Het sterkste geloof in jezelf, of in goede werken, of in de kerk, of in haar verordeningen laat je nog steeds verloren staan.

James Parker uit Plainfield, New Jersey was op bezoek in een ziekenhuis toen een verpleegster een bed aangaf omringd door witte schermen en fluisterde: “De arme man is stervende. De priester is hier geweest en heeft het laatste sacrament toegediend. Hij kan niet lang meer even”. Mr. Parker smeekte om het scherm binnen te gaan en er werd toestemming gegeven. Terwijl hij neerkeek op de stervende man, observeerde hij een kruisbeeld op zijn borst. Hij boog voorover en tilde het op. De zieke man hief zijn ogen op en keek bedroefd. “Leg het terug”, fluisterde hij, “ik wil ermee sterven op mijn borst”.

De bezoeker wees op de figuur op het kruis en zei vurig: “Hij is een geweldige Heiland!”

“Ja, ja, ik hou van het kruisbeeld. Leg het terug, alsjeblieft. Ik hoop dat het me zal helpen om goed te sterven”.

“Niet het kruisbeeld”, was het antwoord, “maar Degene die stierf aan het Kruis, de Heer Jezus, Hij stierf om u te redden”.

De man keek verbijsterd en toen fleurde zijn gezicht op: “O, ik zie, niet het kruisbeeld, maar degene die stierf. Hij stierf voor mij. Ik zie het, meneer, ik zie het. Ik heb het nooit eerder begrepen”. Het was duidelijk dat het geloof in zijn ziel was ontstaan. Mr. Parker bood een kort gebed aan en vertrok daarna. Na enkele minuten zag hij dat het lichaam uit de afdeling werd gereden.

Het is gezegend waar: de blik van het geloof op de Gekruisigde redt, ook al is het een geloof van de zwakste soort.

8. “Ik hoop nederig dat ik een christen ben, maar ik durf er niet zo zeker van te zijn. Ik zie niet in hoe iemand zeker kan zijn tot na de dag des oordeels”

Maar de dag des oordeels zal te laat zijn! Als deze zaak niet vóór die grote rechtszitting is geregeld, ben je onherroepelijk verloren. Misschien zit je met een verkeerd begrip van waar dat oordeel voor de Grote Witte Troon voor dient, en wie op dat moment moet worden geoordeeld. Het zal het oordeel van onbekeerde zondaars zijn, wanneer allen die zonder Christus hebben geleefd en zijn gestorven, zullen worden geoordeeld op basis van hun werken. Christenen zullen daar niet ten oordeel staan. Over hen heeft onze Heer gezegd:

“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven”. (Johannes 5:24)

Hier is een glorieuze waarheid geopenbaard! De gelovige in de Heer Jezus zal nooit veroordeeld hoeven te worden voor zijn zonden, omdat Christus al voor hen geoordeeld is. Daarom rechtvaardigt God vrij en volledig iedereen die Zijn Zoon in geloof ontvangt als hun Redder. Kijk nog eens naar het bovenstaande vers. Merk op dat iedereen die Zijn Woord hoort en in Hem gelooft, eeuwig leven **heeft**. Het is aanwezig bezit. Daarom is het echt ongeloof dat iemand zou doen zeggen: “Ik hoop dat ik eeuwig leven heb omdat ik in Jezus geloof”. Spreek niet over nederigheid als je aan God twijfelt. Neem Hem op Zijn Woord en weet zonder enige twijfel dat het eeuwige leven van jou is.

Zie verder:

- “Reformatie / Calvinisme”: <http://www.verhoevenmarc.be/#Reformatie>
- “Gevaren van de Gereformeerde theologie”: <http://www.verhoevenmarc.be/reformed.htm>
- “Uitverkiezing / Predestinatie / Vrije wil”: <http://www.verhoevenmarc.be/reformed.htm#uitverkiezing>
- “Voor wie stierf Christus?": <http://www.verhoevenmarc.be/voor-wie-stierf-christus.htm>
- “Zekerheid”: <http://www.verhoevenmarc.be/index.htm#Zekerheid>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm